

[Projectes](#)

Josep Maria Canyelles: "Al marge d'aportar un valor a la societat, l'RSC pretén garantir la sostenibilitat empresarial"

14/10/2016

Suport Tercer Sector – Fundesplai

Autor/a: Luci Vega

Font:

Font:

Josep Maria Canyelles: "Al marge d'aportar un valor a la societat, l'RSC pretén garantir la sostenibilitat empresarial"

14/10/2016

Autor/a: Luci Vega

Suport Tercer Sector – Fundesplai

Resum:

Josep Maria Canyelles, promotor de Responsabilitat Global, ens aporta el seu punt de vista sobre la Responsabilitat Social Corporativa (RSC) i el que implica per a empreses i entitats.

Amb motiu de la [VII Setmana de la Responsabilitat Social Corporativa](#), Josep Maria Canyelles, soci-consultor de [Vector 5](#) i promotor de [Responsabilitat Global](#), ens parla sobre aquesta estratègia de gestió empresarial i defensa que la responsabilitat social estigui també present en el dia a dia de les entitats del Tercer Sector.

Des del teu punt de vista, què és l'RSC i quin és el seu objectiu?

És la responsabilitat que assumeix una empresa o organització davant de la societat pels impactes de la seva activitat i per la corresponsabilitat en els afers comuns que afecten la sostenibilitat del mercat, de la societat i del medi ambient. L'objectiu en darrer terme seria crear valor compartit, és a dir, **valor econòmic i social** alhora, valor per a tots els grups d'interès.

L'RSC suposa un compromís integral a partir dels cinc grans vectors d'impacte empresarial: **econòmic, laboral, ambiental, social i bon govern**. Metodològicament, l'RSC implica la formulació d'un **compromís** ètic orientat a la sostenibilitat, que afecti els diferents vectors, i es desenvolupi amb un sistema de gestió de **millora contínua** que permeti **identificar els temes** rellevants, **dialogar amb els grups d'interès**, desenvolupar **bones pràctiques** i **rendir comptes**.

Representa realment un canvi a l'hora de gestionar les empreses de forma més ètica i sostenible? És una pràctica dirigida a les grans empreses o les pimes també tenen coses a fer?

Cal remarcar que l'RSC ha nascut com un **enfocament empresarial** i, al marge d'aportar un valor a la societat i **donar resposta** als reptes que aquesta planteja, pretén legítimament garantir la sostenibilitat empresarial a partir d'enfortir la **capacitat adaptativa** als nous requeriments de la societat i desenvolupar la gestió dels **actius intangibles** (talent dels equips humans, confiança dels clients, solidesa de les relacions en la cadena, llicència social per operar, reputació, marca...). Aquest comportament basat en el diàleg s'ha desenvolupat en general en empreses amb una cultura més avançada i amb una major capacitat de comprendre els nous contextos per als negocis del futur. I en aquest sentit la **dimensió no és especialment rellevant**, més enllà del major escrutini a què estan exposades les corporacions més grans.

En molts casos, especialment quan parlem de multinacionals, es dona una clara contradicció entre les bones pràctiques de responsabilitat social publicades i les polítiques que se segueixen. Hi ha alguna forma d'evitar o controlar aquesta instrumentalització?

La discrepància no és exclusiva de les grans empreses, pot estar a tot arreu, també al sector públic o no lucratiu, cadascú en els temes que li són rellevants. Ara bé, amb certes empreses com les multinacionals hem d'**exercir més exigència** en la mesura que en els darrers lustres han passat a acumular un poder efectiu molt més gran que afecta les nostres vides, els models de governança i la democràcia, els drets humans i la sostenibilitat del planeta, entre altres. En primer lloc, la societat ha de mostrar que és exigent, i això vol dir exercir el **poder de la compra conscient**. I per tal de fer notar la instrumentalització, cal exigir transparència i cal disposar d'organitzacions que puguin **avaluar**.

La col·laboració entre empreses i entitats socials és una pràctica que va en augment. En aquest context, quin paper han de jugar les ONG en el desenvolupament de la responsabilitat social?

Podrien **avaluar i certificar** el nivell d'RSE d'una empresa en la seva àrea de coneixement. I podrien ajudar les empreses, per mitjà d'aliances, a crear marcs de desenvolupament conjunt de la responsabilitat social de les respectives organitzacions. I també poden ajudar a desenvolupar **territoris socialment responsables** on totes les parts assumeixin compromisos d'RS. El pitjor és quan una organització juga a donar certificats d'RSC a una empresa d'una manera superficial o sense disposar d'un coneixement prou ampli de tots els seus impactes. Una organització no lucrativa (ONL) social o ambiental no pot afirmar sols des de la seva perspectiva que una empresa és socialment responsable perquè està contribuint a la **distorsió informativa** i la **instrumentalització** de l'RSC.

Parlem d'RSC en l'àmbit corporatiu, però les entitats del Tercer Sector tampoc poden eximir-se de seguir

critèris de responsabilitat social...

Són les que ho haurien de fer més, igual que el sector públic. En primer lloc per **coherència** amb els seus valors manifestos. Però també per **interès**: si pretenen generar aliances amb el sector mercantil apel·lant l'RSE de les empreses, cal que puguin entendre molt bé de què parlen, i les dificultats que suposa exercir el compromís. Com qualsevol organització, una ONL ha de **prendre consciència** de les seves responsabilitats. Segurament poden estar relacionades amb la generació d'impactes sostenibles quant a la seva missió, alhora que en saber integrar principis de funcionament diferents dels seus objectius temàtics: una ONL cultural tenir criteris ambientals, i una ONL ambiental incorporar la perspectiva de gènere, per exemple. I per descomptat, complir les **marcs normatius** i els compromisos concrets o **explicar** per què no es compleixen.

Una de les principals demandes dels moviments socials és la de comptar amb un Tractat Internacional que imposi obligacions jurídicament vinculants a les empreses perquè respectin els drets humans i deixin de regir-se per codis voluntaris i sense exigibilitat jurídica com la seva RSC. En quin punt es troba el desenvolupament d'aquesta proposta?

Cal **diferenciar** un sentit més local de l'RSE que es vincula a l'excel·lència empresarial i a la creació de confiança amb els seus grups d'interès, respecte al sentit que sol prendre l'RSE en el comerç internacional, on acaba fent un funció de **suplència d'un marc legal molt feble** quant a requeriments i també quant a capacitat coercitiva per exigir-ne el compliment.

A nivell global, [Nacions Unides](#) ha promogut els [Objectius de Desenvolupament Sostenible 2015-2030](#). Però donat el caràcter voluntari, també s'està treballant en un **instrument jurídicament vinculant** sobre empreses i drets humans. El Consell de Drets Humans s'hi va comprometre el 2014, i està previst d'abordar-se en el proper període de sessions durant el 2016.

Etiquetes: [RSC](#), [responsabilitat social](#), [Territori Socialment Responsable](#), [Josep Maria Canyelles](#), [empreses](#)

URL d'origen: <https://xarxanet.org/projectes/noticies/josep-maria-canyelles-al-marge-d-aportar-un-valor-a-la-societat-l-rsc-pretent-legitimament-garantir-la-sostenibilitat-empresarial>